

Δημόσια Διοίκηση: το κορυφαίο πρόβλημα

Του ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ

19

7

ΧΡΟ

19

ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 3, ΤΑΧ. Δ/ΣΗ 10237 ΑΘΗΝΑ - Φ.40 (2213) 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1996 - Δρχ. 600

Τ Α Χ Υ Δ Ρ Ο Μ Ο Σ

Κρίσιμες αποφάσεις για την Ελλάδα

Τι σημαίνει η Διακυβερνητική Διάσκεψη για τη χώρα μας

- **Ποιες περιοχές της Αττικής είναι στη δίνη των πλημμυρών**
Του δρος ΚΩΣΤΑ ΣΑΧΠΑΖΗ
- **Εκσυγχρονισμός και εμπνευσμένες ηγεσίες**
Του ΠΑΝ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ
- **Θράκη και Αιγαίο: δύο αγκάθια για τη νέα Κυβέρνηση**
Του ΑΓΓΕΛΟΥ Μ. ΣΥΡΙΓΟΥ
- **Έγιναν «νοσηρές» οι Κάρτες Υγείας;**
Συνέντευξη του ΚΩΣΤΑ ΛΑΜΠΟΥ

Ποιες περιοχές της Αττικής είναι στο «μάτι των πλημμυρών»

Ο δρ. ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΧΠΑΖΗΣ(*) κρούει τον κώδωνα του κινδύνου που εκπέμπουν, με πλημμύρες και λειψυδρίες, οι υδάτινοι πόροι της χώρας μας

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ σήμερα είναι περισσότερο από ποτέ αντικείμενο, από τη μία πλευρά, αυξημένης πίεσης για χρήση των υδάτινων πόρων, λόγω αύξησης του πληθυσμού και της βιομηχανικής ανάπτυξης, και από την άλλη, πλημμυρών και καταποντισμών. Αν και οι υδάτινοι πόροι δεν ήταν ξεχωριστό κεφάλαιο στη διάσκεψη του Ρίο (1992), έγιναν αναφορές στην Agenda 21 παράγραφος 17 με τίτλο «Προστασία της ποιότητας και ποσότητας του νερού και των υδάτινων πόρων», που δείχνει τη σπουδαιότητα που αποδίδεται στον ολοκληρωμένο σχεδιασμό και στη διαχείριση των υδάτινων πόρων.

Η μη επάρκεια νερού στις χώρες της Μεσογείου δεν είναι νέο φαινόμενο. Η έλλειψη του νερού, που είναι ενδημική ή μόνιμη σε χώρες της Ν. Μεσογείου, μετά την ξηρασία των ετών 1989, 1990 και 1992 εμφανίστηκε και σε περιοχές της Β. Μεσογείου – και της Ελλάδας κυρίως συμπεριλαμβανομένης – αναγκάζοντας τις αρχές να επιβάλουν περιορισμούς. Η έλλειψη σε ποσότητα συνδυάζεται και με την υποβάθμιση της ποιότητας λόγω της μόλυνσης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων.

Όπως επισημάνθηκε, σύμφωνα με την έκθεση του F.A.O. του Ο.Η.Ε., πρόβλημα λειψυδρίας θα αντιμετωπίσουν η Ελλάδα, η Ισπανία και η Τουρκία, ενώ πολύ μεγαλύτερο θα είναι το πρόβλημα στη Βόρεια Αφρική. Οι μετεωρολόγοι εκτιμούν ότι θα επανέλθουν περίοδοι ανομβρίας αφού το φαινόμενο του θερμοκηπίου επιφέρει έντονες κλιματολογικές αλλαγές. Μία σημαντική παράμετρος που ενισχύει τη λειψυδρία, είναι η αυξανόμενη ζήτηση σε τρόφιμα ετησίως (3%), δεδομένου ότι για την παραγωγή τους

χρειάζονται μεγάλες ποσότητες νερού.

Επίσης, από την άλλη μεριά, οι περιστασιακές έντονες καταιγίδες και βροχοπτώσεις έχουν δημιουργήσει, ιδιαίτερα τα πρόσφατα χρόνια, σημαντικά πλημμυρικά φαινόμενα με σοβαρότατες καταστροφές τόσο στις ιδιωτικές περιουσίες και στα δημόσια έργα, όσο και σε απώλειες ανθρώπινων ζωών.

Με αφορμή, λοιπόν, τις έντονες παρατηρούμενες λειψυδρίες αλλά και τις πλημμυρικές θεομηνίες, που παρατηρούμε ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, συντάσσεται το παρόν άρθρο - «ανοιχτή επιστολή», μέσω του οποίου κάνουμε έκκληση τόσο στον πρωθυπουργό της χώρας και στον υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.), όσο και σε όλους τους συναρμόδιους φορείς και υπηρεσίες, αλλά και στους απλούς πολίτες της χώρας μας, για την άμεση παρέμβαση σχετικά με την ορθολογική και ολοκληρωμένη διαχείριση του σημαντικότερου, αλλά και πλέον υποβαθμισμένου σήμερα, αγαθού σ' αυτή τη χώρα, του ΝΕΡΟΥ.

Η σημαντική αξία του νερού για τις διάφορες δραστηριότητες σε συνδυασμό με το ισχύον, αλλά ανεφάρμοστο, νομικό καθεστώς έχει οδηγήσει σε πάρα πολλές περιπτώσεις, ιδιαίτερα σε περιοχές όπου παρουσιάζεται η έλλειψη του (Αίγινα, Ύδρα, Σπέτσες, Λήμνος, Χίος, Ιθάκη, Κεφαλλονιά και τόσα άλλα νησιά του Αιγαίου και Ιονίου, καθώς και Τροιζή-

Όλα τα προβλήματα μπορούν να λυθούν, όπως λύθηκαν πριν από 36 χρόνια σε 50 και πλέον χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενοι και οι αρμόδιοι γνωρίζουν τα ποιοτικά και ποσοτικά ισοζύγια των επιφανειακών και υπόγειων υδάτινων πόρων

(*) Μάστερ (M.Sc.) στην επιστημονική περιοχή της Γεωτεχνικής Μηχανικής (Geotechnical Engineering) από το Πανεπιστήμιο του Newcastle Upon Tyne. Διδάκτωρ του Ε.Μ.Π.

νία, Κόρινθος, Λακωνία, Λάρισα, Βέροια, Κρήτη και πολλές άλλες περιοχές της χώρας), στην ανεξέλεγκτη και άναρχη εκμετάλλευση καθώς και στην εμπορευματοποίηση των υδάτινων πόρων. Μια τέτοια αντιμετώπιση έχει ως συνέπεια τη ληστροική εκμετάλλευση των υδάτινων πόρων που οδηγεί στην υποβάθμιση και καταστροφή τους.

Συνεπώς, ο έλεγχος και η παρακολούθηση του ποσοτικού και ποιοτικού ισοζυγίου των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων θα πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο των ενδιαφερόντων της πολιτείας, προκειμένου να αντιμετωπισθεί σοβαρά το παρόν και το μέλλον της ανάπτυξης και της ποιότητας ζωής.

Ο ΥΔΑΤΙΝΟΙ πόροι είναι απαραίτητοι ως προϋπόθεση τόσο για τη ζωή και τις παραγωγικές δραστηριότητες των ανθρώπων, όσο και για τη διατήρηση των οικολογικών ισορροπιών και της βιολογικής αλυσίδας σε μια περιφέρεια και σε μια χώρα.

Αποτελεί κοινή διαπίστωση και κοινή ομολογία πια, ότι το πρόβλημα της ποιοτικής και ποσοτικής επάρκειας σε νερό στη χώρα μας δεν έχει σχέση μόνο με τις κλιματολογικές συνθήκες και την ανομβρία αλλά και με την ορθολογική διαχείριση και αξιοποίηση των υπάρχοντων υδάτινων πόρων.

Η τουριστική ανάπτυξη, η επέκταση των αρδεύσεων στις αγροτικές καλλιέργειες και η ρογαδία και άναρχη εξέλιξη των αστικών κέντρων θέτουν επιτακτικά την ανάγκη εξασφάλισης τόσο της ποσότητας όσο και της ποιότητας των νερών στο παρόν και στο μέλλον. Πολλές πόλεις, περιοχές και νησιά αντιμετωπίζουν ποσοτικά και ποιοτικά προβλήματα σε σχέση με το νερό και θα συνεχίζουν να το αντιμετωπίζουν εάν δεν ληφθούν μέτρα όπως:

- 1 Ορθολογική και ολοκληρωμένη διαχείριση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτινων πόρων, και
- 2 Εξοικονόμηση, ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση του νερού στις βιομηχανίες, τα ξενοδοχεία, στη γεωργία κ.λπ., με συστήματα επεξεργασίας νερού και με βιολογικούς καθαρισμούς.

Είναι σήμερα γεγονός και πρακτική στη διάφορα ιδιωτικά και δημόσια φορείς εκτελούν γεωτρήσεις χωρίς κανένα σχεδιασμό και μελέτη υδατικού ισοζυγίου, με αποτέλεσμα την υφαλμύρωση ή και την ολική στέρηση των υδάτινων πόρων σε κάποιες περιοχές. Συγκεκριμένα, στη Βοιωτία, όπου από τις 165 γεωτρήσεις που έχουν γίνει, οι 45 και πλέον έχουν καταστεί ακατάλληλες ακόμη και για άρδευση, λόγω της υψηλής αλατότητας του νερού. Παρόμοιες περιπτώσεις υφίστανται και σε πολλές άλλες περιοχές της χώρας μας, όπως: Άργος, Αταλάνη, Λάρισα, Κεφαλονιά, Νάξος, Ακτές Ανατολικής Αττικής, Κόρινθος, Τροιζηνία, Λακωνία, Λέρος, Ζάκυνθος, Κέρκυρα και σε πολλές άλλες περιοχές τις οποίες για λόγους συντομίας δεν τις αναφέρουμε. Είναι γνωστό ότι η ακαταλληλότητα του νερού δημιουργεί προβλήματα στην υγεία και την οικονομία και αναγκάζει γεωργούς και παραγωγούς να εγκαταλείψουν το επάγγελμά τους, τις τοποθεσίες τους και

να μεταναστεύσουν σε άλλες πόλεις ή χωριά για την επιβίωσή τους.

Επιπλέον, ένα σοβαρότατο θέμα σχετικό με την ποιοτική υποβάθμιση έως και μόλυνση - καταστροφή των υπόγειων και επιφανειακών νερών, που παίζει σημαντικότατο καταστροφικό ρόλο σήμερα σε πάρα πολλές περιοχές της χώρας μας, είναι και αυτό των αποβλήτων. Σήμερα στην Ελλάδα παράγονται κάθε χρόνο (από στοιχεία του Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε.), 3,5 εκατομμύρια τόνοι οικιακών απορριμμάτων, 450 χιλιάδες τόνοι επικίνδυνων βιομηχανικών αποβλήτων και 15 χιλιάδες τόνοι μολυσματικών νοσοκομειακών αποβλήτων. Όλα αυτά τα απόβλητα αποτίθενται σε 1.420 εγκεκριμένες, αλλά χωρίς σύγχρονες υποδομές, χωματερές και σε 3,5 χιλιάδες ανεξέλεγκτες χωματερές, που βρίσκονται σε ακτές, σε ρέματα, σε ποτάμια, σε πεδιάδες, σε δασικές εκτάσεις και σε αρχαιολογικούς χώρους, που στις περισσότερες περιπτώσεις τα πετρώματα εδρασης των χωματερών αυτών είναι υδρο-

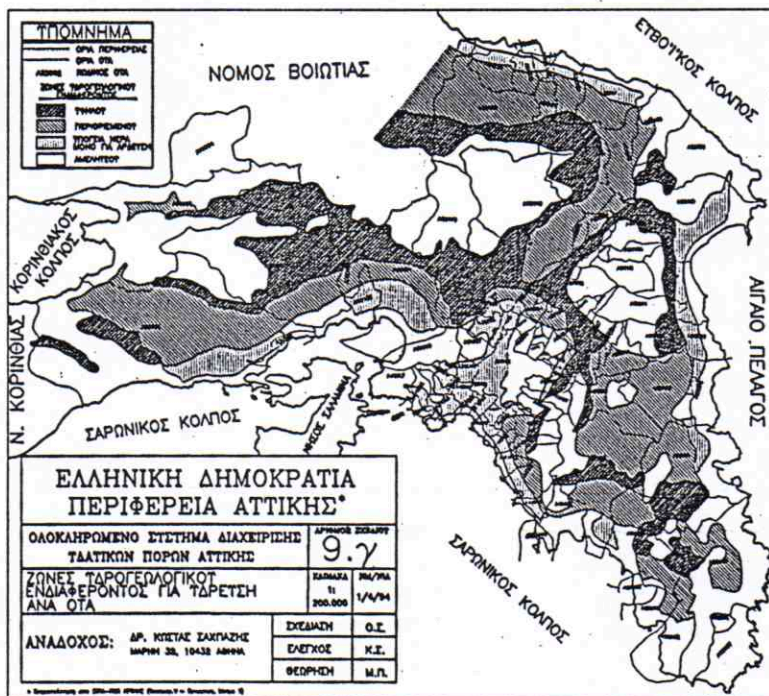
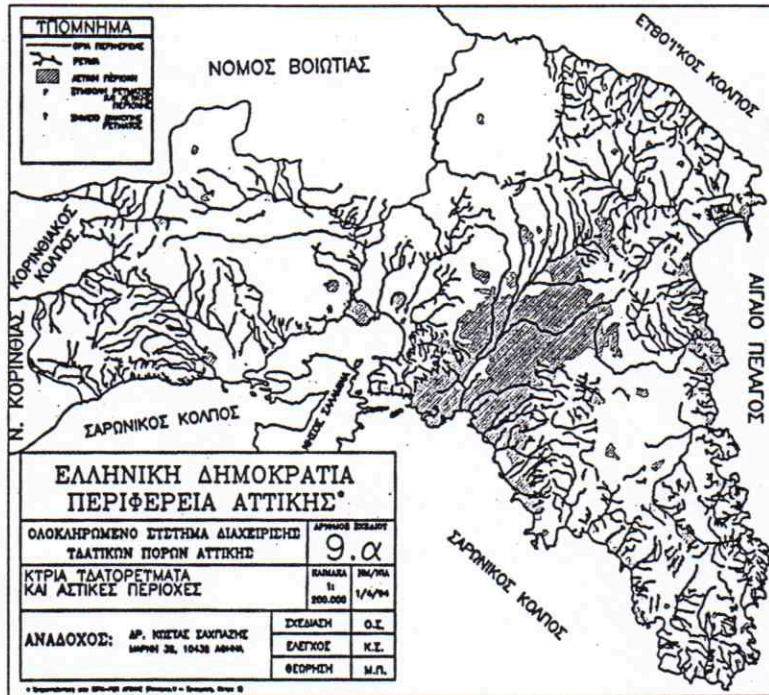
περατά με αποτέλεσμα τα μολυσματικά στραγγίσματα να διηθούνται και να αποστραγγίζονται υπογείως ώστε να αποτελούν πραγματικά οξύτατο κίνδυνο ζωής από την ανεπανόρθωτη μόλυνση και καταστροφή των υπόγειων υδροφορέων. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού, η κυβέρνηση θα πρέπει άμεσα να επιταχύνει και να ολοκληρώσει τις κατάλληλες παρεμβάσεις με έργα και μέτρα για τη δημιουργία σύγχρονων και ολοκληρωμένων εγκαταστάσεων τελικής διάθεσης των αποβλήτων και απορριμμάτων με Εργαστάσια Μηχανικής Ανακύκλωσης και Χώρους Υγειονομικής Ταφής, διεθνών προδιαγραφών, όπως ήδη έχει εξαγγείλει από το 1993, τα οποία μέχρι σήμερα προχωρούν αργά, δυσκίνητα και χαλαρά. Στον τομέα αυτό δεν υπάρχουν πλέον άλλα περιθώρια για καθυστερήσεις.

ΤΑ προαναφερόμενα προβλήματα που σχετίζονται με τους υδάτινους πόρους, μπορούν να λυθούν, όπως λύθηκαν πριν από 36 έτη σε 50 και πλέον χώρες, με την προϋπόθεση βέβαια ότι αρμόδιοι φορείς τα ποιοτικά και ποσοτικά ισοζύγια των επιφανειακών και υπόγειων υδάτινων πόρων. Με έρευνες, μελέτες, μετρήσεις, χαρτογραφίες και μετρήσεις των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, θα εντοπίζονται οι ποσότητες και οι ποιότητές τους και στη συνέχεια θα αξιολογούνται και θα επεξεργάζονται προκειμένου να υπάρξει συστηματική και μακροχρόνια διαχείριση και χρήση τους.

Για παράδειγμα, αναφέρεται ότι για πρώτη φορά στην Ελλάδα, και συγκεκριμένα στην περιφέρεια Αττικής, το 1994, εκπονήθηκε ένα Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων από ομάδα ειδικών επιστημόνων σε θέματα νερού, διαφόρων ειδικοτήτων, κάτω από το συντονισμό και την καθοδήγηση του συγγραφέα του παρόντος άρθρου. Με το ολοκληρωμένο αυτό σύστημα προσδιορίζονται με ακρίβεια τα υδατικά ισοζύγια της Αττικής και καθορίζονται οι αναγκαίες παρεμβάσεις / μέτρα / έργα, για την ορθολογική εκμετάλλευση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτινων πόρων, καθώς και για την αντιπλημμυρική θωράκιση της Αττικής. Κατ' αυτό τον τρόπο, θα μπορούσαν να εκπονηθούν και σε άλλες περιοχές, αρκεί να αναλάβουν οι αρμόδιοι φορείς και τα υπουργεία την ανάλογη υποστήριξη για την υλοποίησή τους.

Από το ολοκληρωμένο αυτό σύστημα διαχείρισης υδάτινων πόρων προέκυψαν σημαντικά και συγκεκριμένα ποσοτικά και ποιοτικά αποτελέσματα και προτάσεις. Στους τρεις συνημμένους συμπερασματικούς χάρτες φαίνονται συνοπτικά και εποπτικά:

- α) Οι περιοχές της Αττικής με τις βέλτιστες ζώνες εκμετάλλευσης υπόγειων νερών για κατασκευές παραγωγικών υδρογεωτρήσεων εκμετάλλευσης (βλέπε σχέδιο 9γ),
- β) Οι περιοχές με τις προβληματικές και επικίνδυνες θέσεις για εμφάνιση καταστροφικών πλημμυρών

>>>

>>>

(βλέπε σχέδιο 9α), και γ) Οι ανάγκες άρδευσης ανά Ο.Τ.Α., που καθορίζει και τις απαιτήσεις για την παροχή αρδευτικού νερού (βλέπε σχέδιο 9δ).

Πιο συγκεκριμένα και αναλυτικά, από τον Απρίλιο του 1994, που υποβάλαμε στην περιφέρεια Αττικής τη μελέτη με τίτλο: «Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Υδάτινων Πότων Αττικής», σημειώσαμε με κόκκινα σημαιάκια (βλέπε χάρτη 9γ), καθώς και με ποσοτικά στοιχεία, μία μεγάλη ζώνη με διεύθυνση Βορρά - Νότου, κυρίως στις περιοχές των Δήμων Βούλας, Γλυφάδας, Βάρης, Ελληνικού, αλλά και Ασπρόπυργου, όπου υπάρχει ορατός κίνδυνος να συμβούν πλημμυρικές καταστροφές από βροχοπτώσεις. Ήλθαν οι πλημμυρές Οκτωβρίου 1994 (Βούλα - Γλυφάδα), καθώς και Φεβρουαρίου 1995 (Σαρανταπόταμος - Ασπρόπυργος - Ελευσίνα), ισχύος θυμούνται, όπου δυστυχώς αποδείχθηκαν και επιβεβαιώθηκαν στην πράξη αυτά που προείπαμε, και θρηνήσαμε θύματα από πνιγμούς.

Σύμφωνα με αυτή την έρευνα - μελέτη, στο «μάτι του κυκλώνα (πλημμυρών)» βρίσκονται και άλλες περιοχές, όπως των Δήμων και Κοινοτήτων: Βύρωνος, Ηλιούπολης, Καισαριανής, Αχαρνών, Νέας Μάκρης, Αγ. Στεφάνου, Αρτέμιδος, Θρακομακεδόνων, Βούλας, Γλυφάδας, Ελληνικού, Νέας Ιωνίας, Ραφήνας, Αγ. Βαρβάρας, Κορυδαλλού, Χαϊδαρίου, Ασπρόπυργου, Βιλίων, Ελευσίνας, Μεγαρόνων, Νέας Περάμου, Άνω Λιοσίων, Αργυρούπολης, Κερατσινίου, Νίκαιας, Περάματος, Βάρης, Μαρκόπουλου, Καλυβίων, Θορικού, Σαρανίδος, Αναβύσσου, Καλάμου και Αυλώνος (σε πολλές περιοχές έχουμε ήδη αντικρύσει τα φαινόμενα).

Σε αυτούς τους προαναφερθέντες δήμους και κοινότητες (34 από τους 113 συνολικά του Ν. Αττικής) πρέπει να γίνουν ειδικές μελέτες, διότι έχουμε αποδείξει με σύνταξη του υδρολογικού ισοζυγίου τις καταστροφές που πρόκειται να συμβούν μετά από κάποια έντονη βροχοπτώση.

σημειωθεί ότι η ελλειψη των προτεινόμενων μελετών διαχείρισης υδάτινων πόρων σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο καταλήγει, όπως επαναληφμένα έχουμε και, σε απώλειες ζωών, δημιουργεί σοβαρότατες καταστροφές σε δημόσιες και ιδιωτικές περιουσίες και έργα, υποβαθμίζει τη γεωργική, βιομηχανική και τουριστική ανάπτυξη και οπωσδήποτε κοστίζει πολλά δισεκατομμύρια δραχμές τόσο στο Ελληνικό Δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Επιπλέον, ως μην ξεχνάμε ότι σχεδόν όλα τα ερωπαϊκά κράτη, καθώς και οι Η.Π.Α., έχουν εκπονήσει τέτοια συστήματα διαχείρισης υδάτινων πόρων, με βάση τα οποία σχεδιάζουν, τεχνικοοικονομικά βέλτιστα, τις απαιτούμενες παρεμβάσεις και έργα τους, με αποτέλεσμα τα οφέλη τους να είναι πολλαπλάσια του κόστους τους και κυρίως να μη θρηνούν θύματα.

Από νομική πλευρά, όταν για παράδειγμα ένα κτίριο καταρρέει μετά από έναν σεισμό, σύμφωνα με τις καινοφανείς ερμηνείες της ελληνικής πολιτείας, την ευθύνη έχουν οι γεωτεχνικοί και πολιτικοί μηχανικοί. Όταν όμως σχεδόν όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής, με μία ξαφνική βροχή, αντιμετωπίζει το φάσμα της καταστροφής, η ευθύνη γλιστρά σαν το νερό, για να χαθεί τελικά στα ανεξερεύνητα «κανάλια» της ελληνικής γραφειοκρατίας. Οι ανθρώπινες ζωές που έχουν χαθεί τα τελευταία χρόνια στις πλημμυρές, οι περιουσίες πολιτών που έχουν καταστραφεί ανεπανόρ-

θωτα, η ίδια η οικολογική καταστροφή, είναι δεκαπλάσιου μεγέθους από το ανάλογο κόστος των σεισμών. Όμως εκεί, κανείς υπουργός δεν σπεύδει να νομοθετήσει τις επιταγές των Μέσων Ενημέρωσης και η υπαρκτή και αδιαμφισβήτητη ποινική ευθύνη της ίδιας της πολιτείας σκεπάζεται κάτω από το μανδύα της «φυσικής καταστροφής». Γιατί η πολιτεία μας, όταν δεν μπορεί να μεταβιβάσει τις ευθύνες της σε άλλους, αλλάζει μορφές σαν χαμαιλέον. Και η ευθύνη χάνεται σαν το νερό. Η ευθιξία και η σοβαρότητα έχουν άλλωστε χαθεί από καιρό.

Με το Ν. 1739/87 θεσμοθετούνται ορισμένες διαδικασίες και όργανα που θα βοηθήσουν στην άσκηση της διαχείρισης των υδάτινων πόρων σε εθνική και περιφερειακή κλίμακα. Εν τούτοις, μέχρι σήμερα, δεν έγινε δυνατό στην πράξη να εφαρμοστεί ο νόμος αυτός. Με τα σημερινά πλέον δεδομένα γίνεται επιτακτική ανάγκη συγκρότησης και εφαρμογής στην πράξη ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των υδάτινων πόρων σε επίπεδο χώρας.

Μετά από συνάντηση του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ Κωνσταντίνου Αλιώτη, της υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ Ελισάβετ Παπαζώη και του γενικού γραμματέα ΥΠΕΧΩΔΕ Αλέξανδρου Βούλγαρη, με εκπροσώπους περιβαλλοντικών μη κυβερνητικών οργανώσεων, στις 22 Απριλίου 1996, συζητήθηκαν θέματα που αφορούν τη διαχείριση και την προστασία των υπόγειων υδάτινων πόρων. Κατά τη συνάντηση αυτή η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. αναγνώρισε ότι αν και έχουν γίνει κάποια βήματα, ιδιαίτερα τα τρία τελευταία χρόνια, το θέμα της διαχείρισης των υδάτων δεν έχει ολοκληρωθεί, είτε γιατί δεν αποτελούσε προτεραιότητα των εκάστοτε κυβερνήσεων ή γιατί το νομοθετικό πλαίσιο ήταν και είναι πολύπλοκο και οδηγεί στην εμπλοκή μεγάλου αριθμού φορέων, με αποτέλεσμα την πολυφωνία και τελικά την ανυπαρξία ουσιαστικής διαχείρισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτινων πόρων στη χώρα μας.

ΜΕΣΑ από το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., αν και υπάρχουν κονδύλια για τη χρηματοδότηση μελετών, ερευνών και χαρτογραφήσεων για την ολοκληρωμένη διαχείριση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων (14 δισ. για την πενταετία 1992-1999), δεν γίνονται οι απαραίτητες εκτελέσεις μελετών και έργων, διότι όπως και αναφέρουμε ανωτέρω επικρατεί η πολυφωνία με την εμπλοκή πολλών φορέων. Σαν συνέπεια, δεν εκπο-

νούνται οι τόσο απαραίτητες έρευνες και μελέτες στον τομέα αυτό και τα κονδύλια μένουν ανεκμετάλλευτα και αναπορρόφητα. Ας σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι τα κονδύλια αυτά παραμένουν ανοικτά και διαθέσιμα έως και το 1999, και μόνο. Πότε θα προλάβουμε να κάνουμε κάτι; Θα χαθούν και αυτά τα χρήματα όπως τόσα άλλα;

Βάσει των Ν. 1650/86 και Ν. 1739/87, οι αρμοδιότητες για τη διαχείριση των ποσοτήτων και των ποιτήτων των υδάτινων πόρων είναι διαιρεμένες ανάμεσα σε ένα μεγάλο αριθμό υπουργείων (10) και δημοσίων υπηρεσιών, γεγονός που δημιουργεί σοβαρές δυσλειτουργίες.

Με βάση τη διεθνή εμπειρία και πρακτική, πιστεύουμε ακράδαντα ότι η διαχείριση των υδάτινων πόρων πρέπει να επιτελείται από έναν και μόνο φορέα (σε υπουργικό επίπεδο), όπως ήδη εφαρμόζεται διεθνώς, ο οποίος θα έχει απόλυτο συντονισμό αλλά και ευθύνη για την κατάρτιση και τηρήση των προγραμμάτων αυτών.

Ήδη ο συγγραφέας, σε συνεργασία με το Ελληνικό Ινστιτούτο Περιβάλλοντος και Εξοικονόμησης Υδάτινων Πόρων (Ε.Ι.Π.Α.) και με τις 65 και πλέον οικολογικές οργανώσεις που υπάρχουν σε ολόκληρη την Ελλάδα, πρότεινε να μεταφερθούν όλες οι αρμοδιότητες από τα συναρμόδια υπουργεία και τους εμπλεκόμενους δημόσιους φορείς σε έναν και μόνο υπουργικό φορέα, που θα εξοπλιστεί και θα διαθέσει την κατάλληλη υποδομή και το απαραίτητο εξειδικευμένο προσωπικό για την εκπόνηση και εφαρμογή των μελετών αυτών. Τονίζουμε ότι εάν δεν γίνει το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης υδάτινων πόρων σε εθνικό επίπεδο, θα παρατηρείται από τη μία μεριά συνεχιζόμενη υποβάθμιση έως και ολική καταστροφή των υδάτινων αποθεμάτων, και από την άλλη καταστροφικές πλημμυρές. Μέσα από αυτό το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης υδάτινων πόρων της χώρας θα επιτευχθεί: επάρκεια νερού, πρόληψη υγείας, εξασφάλιση αντιπλημμυρικής προστασίας, εντοπισμός και εξουδετέρωση ρυπαντών που ολοένα και στρέφουν τους επιφανειακούς και υπόγειους υδάτινους πόρους, αποτροπή ληστρονικής εκμετάλλευσης αυτού του εν ελλείψει φυσικού αγαθού, καθώς και προτάσεις σχετικά με την ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση του νερού από βιομηχανίες και ξενοδοχεία, μετά από επεξεργασία του με βιολογικούς καθαρισμούς, στις περιοχές όπου είναι δυνατή και συμφέρουσα η κατασκευή τους.

Για όλους τους παραπάνω αναφερόμενους λόγους, κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου, βάσει των γνώσεων, εμπειριών και αναλύσεών μας και καθιστούμε υπεύθυνους όλους τους αρμόδιους φορείς (υπουργεία και υπηρεσίες) οι οποίοι με την εμπλοκή τους καθιστούν πρακτικά αδύνατη τη διαχείριση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτινων πόρων της χώρας μας, την οποία, σύμφωνα με την κοινή και διεθνή γνώμη, πρέπει να την αναλάβει ένας και μοναδικός υπεύθυνος και υπόλογος φορέας. Μόνο έτσι πιστεύουμε ότι επιτέλους θα σταματήσει αυτός ο φαύλος κύκλος της ανευθυνότητας, αναρμοδιότητας και πολυφωνίας, που όπως καθημερινά αποδεικνύεται μόνο σε καταστροφές οδηγεί, ώστε να σωθεί τελικά, απ' ενός το πολυτιμότερο αυτό αγαθό - το νερό - από τη βέβαιη καταστροφή του, και απ' ετέρου οι ανθρώπινες ζωές από τις πλημμυρικές καταστροφές.

